

מ"ת 34700/11/15 - מדינת ישראל נגד ס א (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

28 ינואר 2016

מ"ת 34700-11-15 מדינת ישראל נ' א(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה שרון לוי

נגד

ס א (עציר) - בעצמו

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו וזאת על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד, תקיפה סתם של בת זוגו והדחה בחקירה.

עפ"י העובדות, איום המשיב ביום 15.11.2015 על המתלוננת כי יהרוג אותה, זאת על רקע ויכוח ביניהם ודרישתה כי יעזוב את ביתה. במעמד האמור, לקח את מכשיר הטלפון שלה, השליכו לרצפה, דרך עליו ושבר אותו. בתגובה לכך, המתלוננת יצאה מהבית, המשיב בעקבותיה וכשהוא מנסה לתקוף אותה בכך שהניף ידו לעברה ורק שכנים שהיו במקום מנעו זאת ממנו. בהמשך, הזמינו השכנים משטרה והמשיב איום על המתלוננת כי יהרוג אותה וישב מאסר עולם עוד לפני כשתגיע המשטרה, וכשהגיעו שוטרים למקום, ניסה המשיב להניע את המתלוננת להגיש תלונה בכך שאמר לה "אני משביע אותך בילד שלנו שלא תגישי תלונה".

בדיון הראשון בבקשה למעצרו של המשיב, עתר בא כוחו להפנותו לפסיכיאטר המחוזי, על מנת שזה יכין חוות דעת בעניינו.

בדיון ביום 24.11.2015 ולאחר עיין בחוות הדעת הפסיכיאטרית, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועתר לדחות את הדיון להצגת חלופת מעצר, והדיון נקבע ליום 2.12.2015, אז נשמעה חלופת מעצר, אשר התברר כי לה עבר פלילי. ב"כ המשיב עתר לדחות את הדיון פעם נוספת להצגת חלופה אחרת, כשבהמשך הסכים להפנות את המשיב לשירות המבחן אשר יבחן בין היתר התאמתו של המשיב לטיפול במסגרת המרכז "דיאלוג מחודש", וזאת מבלי לפתח כל ציפייה אצל המשיב.

בהחלטתי מאותו מועד, ובשים לב לנסיבות המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר, אשר יפרס תמונה רחבה בנוגע למשיב, ובין היתר יבחן התאמתו לחלופת מעצר במרכז "דיאלוג מחודש", אם בכלל, כשבאותה עת הדגשתי כי אין בהפנייתו של המשיב לשירות המבחן כדי לפתח בלבו כל ציפייה באשר להחלטה בבקשה שלפניי.

תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 5.1.2016. שירות המבחן סקר בהרחבה קורותיו של המשיב ואשר למאפייניו מסר כי מדובר באדם אימפולסיבי, בעל יכולת מוגבלת בדחיית סיפוקים והתמודדות עם מצבי לחץ ומשבר והעריך מקיומה של רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת והוסיף כי המסגרת היחידה אשר יש בה כדי לאיין את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי בת זוגו הינה במסגרת טיפולית סגורה ואינטנסיבית כדוגמת "דיאלוג מחודש". עוד מסר השירות, כי המשיב מביע נכונות להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית.

מהתסקיר עולה כי בבוא השירות לבחון אפשרות זו, נמצא כי התלבט, שכן, מדובר ברצון הנובע מהמחיר אותו נאלץ לשלם בגין התנהגותו האלימה כשעודו נטוע בחוויה קורבנית, ובנוסף, לא ברור אם יש לתת מענה לבעיית סמים ואלכוהול או לבעיית האלימות הזוגית.

בסופו של תסקיר, הוסיף השירות שככל ולא ייעתר בית המשפט להפנות את המשיב לבחינת התאמתו למרכז "דיאלוג מחודש", כי אז נוכח רמת הסיכון והעדר חלופה מתאימה, אין הוא ממליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

בדיון שהתקיים ביום 5.1.2016 עתר ב"כ המשיב לדחייה נוספת, על מנת לאפשר לשירות המבחן לבדוק התאמת המשיב למרכז "דיאלוג מחודש". גם הפעם נעתרתי לבקשה, תוך שצוין כי אין בכך לעורר ציפייה אצל המשיב.

בהודעת שירות המבחן מיום 19.1.2016, התבקש לאפשר יציאתו של המשיב לראיון קבלה במסגרת "דיאלוג מחודש" ליום 1.2.2016. בנוסף, פירט שירות המבחן אודות המסגרת הטיפולית והוסיף כי אם המשיב ימצא מתאים לטיפול במסגרת היום, עם סיום הטיפול במרכז בשעה 16:00, הוא יישאר לגור ב"דירת השלב", זאת בהרחק מקום מגורי המתלוננת.

ב"כ המשיב ביקש לאפשר המשך בירור התאמתו של המשיב למסגרת "דיאלוג מחודש". ב"כ המבקשת חזרה על התנגדותה לשחרורו של המשיב לכל חלופת מעצר, תוך שעמדה על כך כי מדובר בחלופת מעצר לא הרמטית, עברו הפלילי של המשיב לרבות העובדה כי השתחרר ממאסר שנגזר עליו בעבירות אלימות כלפי אותה מתלוננת.

בשלב זה, חזרתי ועיינתי בתסקיר שירות המבחן, בחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 22.11.2015 ובגיליון הרשעותיו של המשיב, וחרף החלטתי הקודמת לבחינת התאמתו של המשיב למסגרת "דיאלוג מחודש" לא מצאתי לנכון לאפשר המשך בירור התאמתו של המשיב לחלופת מעצר זו, זאת בעיקר משום שהגעתי למסקנה, כי גם אם ימצא המשיב מתאים לטיפול, והוא נכון באמת ומגויס להליך טיפולי, אין במוסד זה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי המתלוננת.

ידוע ואין חולק כי "דיאלוג מחודש" היא מסגרת טיפולית שהגם שכיום נתפסת כמסגרת סגורה, אין חולק כי אינה כוללת פיקוח הדוק על הגברים השוהים בה, לא מדובר במסגרת סגורה הרמטית.

במרכזפועלותשלושתכניותטיפול : מרכזיוםטיפולישקומיהכוללטיפולקבוצתי ופרטני. המרכזפועלבימיםא-הביןהשעות 08:00-16:00 .

דירתשל"ב דירההמיועדת לגבריםאשרמורחקיםמביתםבהליךפליליאוזרחי המהוהמסגרתביתיתטיפולית המעניקהקורתגלגבריםאלימים , הדירהפועלתבזמניםשהמרכזאינופועל, דהיינו בימיםא-הביןהשעות 17:00-08:00 , בסופישבועוחגים.

תכנית שלישית היא בקבוצותערבטיפוליות לטיפולבגבריםאלימיםשסיימומסגרותהיוםולגבריםברמתסיכוןנמוכה. שלושת המעניםנמצאיםבאותהמבנה. בדירהובמרכזיום, מתקיימיםפיקוחלגבי עמידתםשלהשוהיםבתנאיםהמגביליםשנקבעועלדיבייתהמשפט.ממדיהוהשנההפרה שלהתנאיםהמגבילים ידווחהמדריכים לשירותהמבחןעלכלחריגהאוועזיבהשלהמקום.

מתסקיר שירות המבחן עולה אם כן, כי התאמת הטיפול לאותם גברים אלימים, היא בהתאם לרמת הסיכון הנשקפת מאותו נאשם.

ההצעה ביחס למשיב זה הנה כי אםימצאמתאיםלטיפולבמסגרתמרכזהיום, עםסיוםפעילותמרכזבשעה 16:00 הוא יעבור לדירת השלב, שם שוהה באופן קבוע מדריך אחד אשר מפקח על כלל השוהים במקום.

המרכז אין חולק, נותן הולם פתרון ומענה כחלופת מעצר מטיבה לגברים אלימים, בהתאמה לרמת הסיכון הנשקפת ממנו, אולם לא לכאלה שרמת הסיכון מהם היא גבוהה כמו במקרה שלפני.

בתסקירו הראשון, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון להתנהגות אלימה חוזרת של המשיב כלפי המתלוננת.

בבחינת חומר הראיות ובעיקר עברו של המשיב, מצאתי כי המסוכנות הנשקפת ממנו הינה גבוהה. הגם שהבאתי בחשבון ונתתי דעתי כי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הן ברף הנמוך של העבירות מהסוג הזה, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של המשיב ולעובדה כי הוא חוזר ונוהג באלימות כלפי המתלוננת.

המדובר במי שתלוי ועומד מעל ראשו שני מאסרים מותנים בעבירות של אלימות כלפי אותה מתלוננת, מי ששוחרר ממאסר בן 8 חודשים רק ביום 2.10.2015 בעבירות אלימות כלפי המתלוננת, מי שלחובתו 7 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הדחה בחקירה, אימים, היזק לרכוש במזיד, בעילה שלא בהסכמה חופשית.

במקום בו מצאתי רמת סיכון גבוהה, הרי גם שילובו בתכנית המוצעת, ככל שהיה נמצא מתאים, מעלה חשש, ולא קטן,

אם יהיה בכך כדי להפחית מרמת הסיכון בהינתן העובדה כי בשעות הערב נמצא מדריך אחד בלבד במרכז, והיציאה מהמרכז והדירה היא חופשית.

מעבר לעובדה כי לא קיים פיקוח צמוד על נאשמים השוהים במסגרת זו בכל אחד מהשלבים שבה, מיקומה הוא בעיר באר המצויה גאוגרפית בקרבה למקום מגוריה של המתלוננת.

סיכומם של דברים, משקיימת מסוכנות של המשיב כלפי המתלוננת כמתואר, ומשמדובר במסגרת שאינה סגורה באופן הרמטי, לצד העובדה כי מסגרת זו, אינה כוללת טיפול בהתמכרות לאלכוהול וסמים, המהווים גורמים מובלים משמעותית להתנהגותו של המשיב ורמת הסיכון הנשקפת ממנו - לא נכון יהיה להמשיך ולאפשר בחינת התאמתו לחלופה זו.

כאן המקום לציין, כי שקלתי בחינת מעצר אלקטרוני במרכז דיאלוג מחודש, למרבה הצער הודע לי כי לא קיימת אפשרות כזו כלל.

מכאן ובהעדר חלופת מעצר מתאימה, ונוכח רמת המסוכנות של המשיב כלי המתלוננת, אין מנוס אלא להורות על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשע"ו,
28/01/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**